

چکیده:

عوارض مدرنیسم و زندگی شهری، توسعه هر چه بیشتر فضای سبز و پارکها را در بهبود شرایط و کیفیت زندگی شهروندان ضرورت می بخشد. در واقع توسعه پایدار شهری برای انسان شهری رویکردی حیاتی محسوب می شود که نه تنها به وی امکان بهزیستی و رفاه را می دهد بلکه برای نسل های بعد از او نیز که ناگزیر در شهرها زندگی خواهند کرد یک روند اساسی خواهد بود. با توجه به ضرورت مساله ایمنی در فضاهای عمومی و پارک های شهری، این موضوع در شهر رشت در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفت. در گذشته امر رسیدگی به امور پارکها به شرکتهای خصوصی و پیمانکاران واگذار می گردید اما در چند ماه اخیر این وظیفه به سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهرداری رشت محول گردیده است. در این تحقیق جامعه نمونه دو پارک ملت و پارک محتشم شهر رشت می باشند. جهت حصول به نتیجه از آزمونهای آماری t test و آزمون من ویتنی (Mann Whitney) استفاده شده است. شاخصهای ایمنی از جمله ایمنی فیزیکی، بهداشتی، طراحی خوانا، دسترسی مورد بررسی قرار گرفته اند. آنچه که در پایان بدست آمده تفاوت مسئله ایمنی در هر دو پارک ملت و محتشم بوده است. مهمترین عملکرد شهرداری رشت در بخش ایمنی فیزیکی فضای سبز در دو محدوده بوستان ملت و باغ محتشم تلاش جهت رعایت استانداردهای وسایل بازی و نظافت پارک بوده است. آنچه که در این پژوهش بدان رسیده ایم عدم رسیدگی به تعیین حفاظ مناسب اطراف رودخانه در پارک محتشم و نبود پارکینگ خودرو در هر دو پارک و نیز مناسب سازی نشدن ادوات ورزشی و معابر جهت استفاده معلولین بوده است.

واژگان: پارک، ایمنی، توسعه پایدار، شهر رشت